

אוֹתָם מִתּוֹכֶם, מִשּׁוּם שְׁלָא  
מִשְׂתַּדְלִים בָּאוֹתָם חֲסִידִים כְּמוֹ  
שָׁאֵר הַעֲמִים.

וְתַהַת קְרוֹחוֹת הַלְלוּ עוֹמְדִים בֶּלֶג  
אוֹתָם שְׁנִקְרָאוּ עַרְלָה. זָמוּרִי  
עַרְלָה, עַנְפִּי עַרְלָה. וַיְמַעַלְתָּהּ  
מִמְּנָה אֶחָד שְׁנִקְרָא גּוּ"ר דִּינְיָא.  
וְזֹהוּ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל אוֹתָם שְׁלָא  
שׁוֹמְרִים שְׁנוֹת עַרְלָת הַאלִזְן, וְעַל  
כָּל אוֹתָם שְׁמַעְכְּבִים אֶת הַבְּרִית  
לְבָנָיהם. וְלֹכֶן הַנְּפָשָׁת רָצָה לְהַרגֵּ  
אֶת בָּנוֹ שֶׁל מְשָׁה עַד שְׁמַלָּה אָתוֹ  
צְפֹרָה, שְׁפַתּוֹב (שםות י) וּמַקְחָ  
צְפֹרָה צָר וְתִכְרֹת אֶת עַרְלָת בְּנָה  
וְגוֹ.

וְהַרְוחַת הַזֶּה מִמְּנָה עַל אָנָשִׁים  
שְׁמַשְׁחִיתִים דָּרְכֵיכֶם וְלֹא  
חוֹשְׁשִׁים לְכֹבֵד רְבָונֶם, לְשִׁמְרָה  
אֶת אֹתָה בְּרִית הַקָּדֵש, וְזֶה מְכוֹנִיסָה  
אוֹתָם לְגִיהַנְם לְאַזְתָּוּ מִקּוֹם  
שְׁנִקְרָא שָׁאֹול וְאַבְדּוֹן, וְנֶדוֹן שֶׁם  
כְּמוֹ שְׁבָאָרוּנוּ באָן.

לְתֹזֵע אַמְצָע הַהִיכָּל הַזֶּה עַומְדָה  
רֹוח אַחַת, שְׁעוֹמְדָת וְאוֹרֶבת עַל  
דָּרְכִים וּשְׁבִילִים, לְרֹאֹת אֶת כָּל  
אֶתְمָ שְׁעוֹבָרִים עַל דָּבְרַי הַתּוֹרָה,  
כִּדְיַי לְהַבְנִיס שְׁנָאָה בֵּין מַעַלה  
וּמַטָּה, מִשּׁוּם שְׁלֵל הַהִיכָּל הַזֶּה  
הַוָּא אַיָּה.

זֶה וְכָל אוֹתָם הַאֲחֶרְיִים, כָּלָם  
עוֹמְדִים לְהַרְאֹת פְּנִים מְאִירֹתָה  
לְבָנִי אָדָם וּלְפָתֹת אֹתָם, כִּדְיַי  
שִׁיסְטוּ מִדְרָךְ הַאמֶת וּלְמִשְׁךְ  
אוֹתָם אַחֲרִיחָם, וְאַחֲרֵכָם הַם  
הַוּרְגִים אוֹתָם, וִימּוֹתוֹ בְשִׁנְיוֹן  
עוֹלָמוֹת, שְׁפַתּוֹב (משל י) וְאַחֲרִיתָה מִרְחָה  
פִּוּתָה.

הַרְוחַת הַזֶּה נִקְרָאת אַפְּרִירָא. עַפְרָ  
שֶׁל אָפָר. שֶׁלָא עוֹשָׁה תּוֹלְדוֹת  
וּפְרוֹת לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שְׁזַהוּ  
עַפְרָשֶׁל אָפָר. וְאַפָּעַל גַּב שְׁנִקְרָא  
עַפְרָ, אַיְנוּ עַפְרָ קְדוּשָׁ שְׁעוֹשָׁה  
פְּרוֹת, וְנִקְרָא (איוב כה) עַפְרָת הַמְּטָאת. וְזֹהוּ עַפְרָ

לִיה מְגֻווִיהַ, בְּגִין דָלָא מְשַׁתְּדָלִי בְּאִינּוֹן  
חֲסִידִים כְּשֶׁאָרְעָמִן.

וְתַהַזְתָ אֶלְין רְוִיחַן, קִיְמִין כָּל אִינּוֹן דָאָקְרָוִן  
עַרְלָה. זָמוּרִי (דף רס"ז ע"ב) עַרְלָה, עַנְפִּי  
עַרְלָה. וְעַילְאָ מְנַהּוֹן חַד מְמַנָּא, דָאָקְרִי גַּזְר  
דִּינְיָא. וְהַאֲיִהוּ קִיְמָא עַל כָּל אִינּוֹן דָלָא  
בְּנִטְרִי שְׁנִי עַרְלָה דָאָלְגָן. וְעַל כָּל אִינּוֹן,  
דִּמְעַכְבִּי אֶת קִיְמָא לְבָרִיהַו. וְעַל דָא, בַּעַא  
חוֹיָא לְקַטְלָא לְבָרִיהַ דִּמְשָׁה. עַד דְגַזְרָת לִיה  
צְפֹרָה, דְכַתִּיב, (שםות י) וְתַקְחָ צְפֹרָה צָר וְתִכְרֹת  
צְפֹרָה צָר וְתִכְרֹת בְּנָה וְגוֹ.

וְהַאֲיִרְחָא, מְמַנָּא עַל בְּנִי נְשָׁא דִמְחַבְּלִי  
אַרְחִיחַיהַו, וְלֹא חִיִּישִׁי לִיקְרָא  
דִמְאַרְיִיהַן, לְמִיטָר אֶת קִיְמָא קְדִישָׁא. וְהַאֲיִרְחָא  
אַעֲלִיל לוֹזָן לְגִיהַנְם, לְהַהְוָא אַתְרִ דָאָקְרִי שָׁאָול  
וְאַבְדּוֹן, וְאַתְהַן פְּמָן, בְּמָה דָאָקִיםְנָא הַכָּא.

בְּהַאֲיִרְחָא לְגֹו בְּאַמְצָעִיתָא, קִיְמָא חַד  
רְוִיחַא, דָאְיִהוּ קִיְמָא וּכְמִין עַל אַרְחִיחַין  
וּשְׁבִילְיַן, לְמַחְמִי לְכָל אִינּוֹן דִעֲבָרִין עַל  
פַּתְגָּמִי אַוְרִיִּתָא. כִּדְיַי לְמִיעָל דְבָבוֹ, בֵּין פְּתָא  
לְעַילְאָ. בְּגִין דִכְלָה הַאֲיִרְחָא אַיָּה אַיָּה.

הַאֲיִרְחָא וְכָל אִינּוֹן אַחֲרָגִין, בְּלָהּוּ קִיְמִין לְאַחֲזֹזָה  
אֱנֹפִין נְהִירִין לְבָנִי נְשָׁא, וְלִמְפְתִּי לְהֹהֵן,  
בְּגִין דִיְסְטוֹן מְאַרְחָ קְשֹׁוֹת, וְלֹאַמְשָׁכָא לוֹזָן  
אַבְתְּרִיהַו, וְלֹבְתָר אִינּוֹן קְטָלִי לוֹזָן, וְיִמּוֹתָן  
בְּתִרְיַין עַלְמִין. דְכַתִּיב, (משל י) וְאַחֲרִיתָה מִרְחָה  
כְּלֻעָנָה מִרְחָה כְּחַרְבָּ פִּוּתָה.

הַאֲיִרְחָא, אַיָּה אַקְרִי אַפְּרִירָא. עַפְרָ  
דִקְיַטְמָא. דָלָא עַבְדִּי תּוֹלְדִין וְאַיָּין  
לְעַלְמִין, בְּגִין דָהִיא אַיָּה עַפְרָא דִקְיַטְמָא.  
וְאַפָּעַל גַּב דָאָקְרִי עַפְרָ, לְאַו אַיָּה עַפְרָא  
קְדִישָׁא, דְעַבְדִּי אַיָּין, וְאַקְרִי (איוב כה) עַפְרָות  
פְּרוֹת, וְנִקְרָא (איוב כה) עַפְרָת הַמְּטָאת. אַלְאָ כְּמוֹ שְׁנִאָמָר, (בִּמְדָבֵר י)

שרפת החטאת. וסימן זה בא בשני צדדים. אחד, משום שהוآل כלול בחטאת הזו, הטוד של אוטו נחש הקשה. ואחד, שבשאדם עושה חטא, הוא מחזק את העפר הזה ושולט בועלם.

וזה הכלול (במדבר) במיל המרים המאררים. ולכן צרייך אותו לאשה שפטתה פחת בעלה ועתה מעשה של אשת זוגנים, להשכות אותה מים שכלוים בעפר, שהוא מפרקע המשכן, והעפר הזה הוא מאותו מקום שנקרא קרקע, והואו שנקרא קרקע של אותו משכן. והעפר הזה הוא מאותו קרקע. ומשם אמר צרייך הכהן להשכות את האשה הזו כמו כן. והפל הוא ברומו עליון.

אשרי חלוקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא מטהר אותך במים טהורים על זוגנים, שנותוב (חזקאל לו) וזרקתי עליהם מים טהורים וטהרתם. מים טהורים הרי אמרנו, בין מים ראשונים למים אחרים. וכך על גב שחררי בארכנו, מים ראשונים מצוה - כך נקרואו, ומים אחרים חוכה - גם כך נקרואו. והרי בארכנו על שני האחדים הללו, הצד הזה של קדרשה נקרא מצוה, והצד השני הצד נקרא חובה. ומשם כך נטל חלקו באוטם הפים, ועל זה בוחוב, וזרקתי עליהם מים טהורים וטהרתם.

ההיכל המשci. ההיכל הזה עומד למעלה על כל אותן שאר החקלאות הפתחותוניות. ארבעה פתחים יש להיכל הזה. אחד נקרא מות, ואחד נקרא רע, ואחד נקרא צלמו"ת, ואחד נקרא אפל. אלו ארבעת הפתחים עומדים פמ"ד להרע, ואלו הם הצלל של הפל.

זהב. אלא כמה דעת אמר, (במדבר יט) מעפר שרפת החטאת, וסימנא דא אתי באתרין סטרין. חד, בגין דאייהו כליל בהאי חטא, רזא דההוא חייא תקיפה. וחד, דבד בר נש עביד חטא, אייהו אתקיף להאי עפר, ושלטא בעלמא.

והאי אייהו כליל (במדבר) במיל המרים המאררים, ועל דא, אצטראיך לאנטו דאסטיאת תהות בעלה, ועבדת עובדא דאשת זוגנים, לאשכחאה לה מיא כלין בעפר, דאייהו מפרקע המשכן. והאי עפר אייהו מההוא אחר דאקרי קרקע וההוא אקרי קרקע דההוא משכן. והאי עפר מההוא קרקע אייהו. ובגין כך, אצטראיך פהנא לאשכחאה להאי אהא, בגונא דא. וככלא אייהו ברמייא עלאה.

ובאה חולקיהון דישראל, דקידושא בריך הויא מדפי לון במינין דכין עלאין דכתיב (חזקאל לו) וזרקתי עליהם מים טהורים וטהרתם. מים טהורים היא אמרן, בין מים ראשונים לבין מים אחרים. וכך על גב דהא אוקימנא, למים אחרים. וכך על גב דהא אתקירון, ומים ראשונים מזכה, כי אתקירון, ומים אחרים חוכה כי נמי אתקירון, והא אתקירון על תרין סטרין אלין, דא סטרא דקדושה אתקרי מצוה. ודא סטרא אחרא, אתקרי חוכה. ובגין כך חולקיה נטול בההוא מיא, ועל דא כתיב, וזרקתי עליהם מים טהורים וטהרתם.

היכל שאיתאה. היכל דא, קיימת עלאה, על כל אינון שאר היכלין תפאין. ארבע פתחין, אית להיכל דא. חד, אקרי מות. וחד, אקרי רע. וחד, אקרי צלמו"ת. וחד, אקרי אפל. אלין ארבע פתחין, קיימים פדר לאבאשא. אלין אינון כללא דכלא.